



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXIV. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXXXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

litate & devotione retinuit, suoque exemplo alios quoque plurimos eodem persuasit. Idem totas plerumque noctes in amplexu Crucis cum lachrymis & gemitu transegit; & saepe gelu rigens, à Fratribus ex Ecclesia in infirmitorium asportatus fuit; juratissimus sui corporis hostis. Animam

Mors juvenunda.

sanctam magna cum jucunditate, inter ultimi Sacramenti Unctionem exhalavit die 71. Januarij, anno aetatis suae 77. cum annos 46. tanto in vita quasi perpetuo equaleo & Martyrio sanctissime traduxisset. *Philippus Malabryla, & Catal. Fulienf.*

V. Adrianus Cancellier Abb. Dunens.

Inter alia Ordinis praeclearissima ornamenta effulget, & suum hoc ipso anno decus Coelis infert Reverendissimus Dominus Adrianus Cancellier Abbas Sacri Dunensis in Belgio Caenobij sacrae Cisterciensis Reformationis promotor singularis, insignibus meritis gloriosus. Quae inter non minimum illud, quod mira munificentia, & liberalitate sumptus, & necessaria suppeditavit, ad aedificia & sustentationem plurimum in Inferiori Germania Caenobiorum & Collegiorum, in quibus alij DEUM jugi laude celebrant, alij proximorum utilitati & juventutis instructioni vacant, fructu omni eorundem, merito, magnam partem, ad Adrianum nostrum, & plures ejusmodi tam Cluniacensis quam Cisterciensis Reformationis Abbates, de Exulibus praecipue Anglis, optime meritis, redundante. Quorum proximè defunctorum & aliquot superstium laudibus parcendum, duximus; tum quod illorum etiam sine nobis vigeat apud grati animi clientes memoria; tum quod viventium, etsi laudabili, erubescencia tamen, verecundae parcamus. Obijt Adrianus ipso Resurgentis Christi Domini festivissimo die; vir omni Virtutis perfectione absolutissimus, juratus corporis sui hostis, verus Pauperum Pater. Cujus dum felix anima corporis solvenda, ergastulo, cum morte luctarent, caelesti lumine locus in quo decumbebat illustratus, illuminatissimo Praesuli, illustre testimonium, praebuit eximia sanctitatis. *Ex monim. Dunensibus.*

De Exulibus ob fidem Rom. meritis.

Mors vere illustrissima.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXIV.

Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXIV.

Nostrorum Veteri, saepe etiam, novissimis notata & observata.

saeculis, consuetudine, jactatae rubentissimis in Gallia fluctibus innocentiae RR. PP. Societatis Jesu, è Reformatis nostri Ordinis Patribus, fidelissime patrocinantur non pauci, eorumque non causam solum aperte fovent, sed & recto recipiunt, alimentis nutritunt, & quibuscunque modis promonent, & commendant. Nemo tamen majore sollicitudine & charitate, quam Reverendissima & Illustrissima Abbatissa Vallis Gratiae, cujus revera, plurquam materna erga eosdem Patres pietas fuit, quorum calamitatibus tantopere condoluit, ut easdem acerbissimis non solum desleret lachrymis, sed plagis crudelibus in semet sapiens, sese pro ipsidem victimam Numini consecraret, ferventissimisque precibus, dies noctesque commendaret; cujus orationes plurimum apud DEUM potuisse, nemini dubium esse debet, adeoque plus forte ceteris omnibus, pro Patribus illis apud Divinam Bonitatem obtinuisse. *Ex Vita ejusdem.*

Uti vero amore proximorum ferventissima erat, & omnium vel maxime Religiosorum Reformationem toto corde cupiebat, ita multo magis DEI amore tota ardebat, & quasi conflagrando totam se in sponso suo perdebat & quasi evanescebat; in oratione quam maxime inardescens, ita ut sagitta Divini Amoris sauciatur cor ejus vehementer palpitarer, quod inde etiam in vestium motu facile percipiebatur. Et quidem verè illud usurpare poterat: *Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.* Amore siquidem unionis tacta, res creatas in solo Deo amabat, & hujus beneficio amoris à seipsa, & à mundo, & ab omni re extra DEUM segregabatur. Maxime autem DEO per sacram, Eucharistiam uniebatur: tandemque accidit, ut die, quo hoc Angelico pane orbaretur, debilis corpore & mente evaderet: ac proinde ei concessum est ferme quotidie de hac sacra mensa refici. De qua etiam sentiebat in se amorem DEI inebriantem cujus vim in mente, quasi aliud agens vix poterat reprimere, ita ut quidam motus ac voces, Divini Amoris ipsi non cogitanti exciderent, affectus, quo intus in DEUM ferebatur, indices: adeo torrente Divinae Voluptatis erat inebriata. Non

Patrum Societatis pie à nostra consulari Ordini.

B. Marg. vita pro eadem Societate precibus lacrimis.

Ignita ejusdem charitate.

Fervor Amoris Divini.

Amor inebrians.

caruit

caruit amore, quem patientem appellat: cum nulla ferme dies abiret, sine aliquo dolore, eoque vehementi, cuius beneficio ei ad humilitatem, patientiam, & Divinum Amorem non minima fieret accessio: rata sibi genus esse Martyrij, si nihil pateretur: cum sæpè præ amoris exuberantia ipsos dolores minimè perciperet. Inde visa sæpè est à fororibus, flammarum globis & vorticibus circumdata, cœlesti juxtà exaudita voce: *Hæc ardet interiori vehementiori amoris sancti incendio.* Et: *Hæc mei amore vehementer uritur.* Inter orandum sæpè, præsertim cum sacro Officio interesset, vel sacra Synaxi reficeretur, mutata facie, clarificatorum in cœlis referens pulchritudinem, suis omnibus apparebat. Bis vitâ à Religiosissimo quodam Presbytero, solis radios splendore superare. Uno verbo, admirabile objectum, fuit turbatissimo hoc sæculo Divini Amoris & Gratia, &c. *Ex Vita, Jacques Ferrage. Hugone Menardo & Scriptore Anonymo Ms.*

Evolat hoc anno ad æternitatis præmia insignis ille Mariani honoris propagator Cœlitum Imperatoris amantissimus Reverendissimus & Illustrissimus noster Placidus de Todos Santos professus Monasterij S. Æmiliani, Guadigenis primùm, deinde Satornensis Episcopus, vir magnæ sanctitatis, verus pauperum Pater, exemplar in ipso Episcopatu solida paupertatis, dum nil sibi retinens, adeo pauper Pontifex decessit, ut ex elemosyna Canonorum suorum, memorabili ad omnem æternitatem exemplo, sepeliri debuerit. Laboravit hic vir tantus, plurimum in asserenda Immaculatissima Virginis Matris cœlorum, Augustæ Conceptione, cumque esset non minus eruditionis quam sanctitatis fama celesber, à Philippo III. Rege Hispaniarum, circa varia magnique ponderis ac momenti negotia, præcipuè vero in puncto Conceptionis Immaculatæ Virginis ad Paulum V. Pontificem Maximum Legatus cœli terræque Regnam immortaliter demeruit. Fuit ante Episcopatum, Generalis Ordinis, Exemplar & speculum omnis Virtutis, Ordinis universi singulare ornamentum. *Ex diversis rerum Hispan. Scripturis.*

Moritur hoc ipso anno Parisijs sanctæ memoriæ P. F. Guilielmus à S. Genovefâ sacratissimæ Congregationis nostræ Fulienfis Monachus. Fuit hic Verbi DEI Concionator præstantissimus, eoque sese meritis plurimis Provincijs commendavit; maximè in Normannia, ubi pro altero Paulo Apostolo est habitus, nec aliter à populo, quam *Viri Sancti* nomine appellatus, verè *potens Sermone & Opere*, ut sæpè relictis templis, in ipsis compitis, cæmeterijs & campis, exstructo aliquo suggestu peralto, vel in arborem aliquam conscendens, apud confluentem nimiam populorum multitudinem, prædicare cogeretur. Qui etsi plurimas Christo lucratus sit animas, pro rara tamen sua animi demissione, post concionem habitam, timens, ne indignè Verbum DEI feminasset, apud se conquestus lachrymabatur. Diem supremum habuit nonum Septembris, quo ad præmia laborum æterna evocatus corpore excessit. *Philipp. Malabayla, &c.*

Fuit hic etiam annus, vitæ hujus mortalis ultimus Reverendissimo Domino Dionysio l'Argentier, Sacræ Cisterciensis familiæ columini spectatissimo, Claræ Vallis Abbati, viro: quem *DEUS in vita egregijs virtutibus, miro fervore, & reformationis zelo, post mortem vero signis & miraculis illustravit.* Cui *argentum*, inquit Claudius Robertus, *septuplo probatum nomen fecit, moribus plane aureis*, qui postquam suis, annis viginti septem sanctissimè præfuisset, octavo Cal. Novembr. anni 1624. beatissimo fine decessit, cujus sacros pedes, magnus ille Vallis Auræ prope Luxemburgum Abbas Bernardus de Montgallart, & ipse sanctissimus, signisque prodigiosis illustrissimus, summa cum animi demissione & devotione osculatus est, universo ejus Viro- rum Religiosorum conventu id ipsum imitante. Celebravit magnis & evidentibus miraculis Dionysij sui respectatissimam sanctitatem bonum, Numen, celebratque in hodiernum diem, profligatione in primis prodigiosa. Cadæmonum ex energumenis, quibus sacræ ejus Reliquiæ adeo terro- ri sunt, ut sustinere eas minimè valeant, quin possessa pridem habitacula quam primum deserant. Sepultum est

Guilielmus
à S. Geno-
vefa.

Conciona-
tor mirifi-
cus.

Ven. Dio-
nysius l'Ar-
gentier
Abb.

Beato fine
quiescit.

Claræ
magnis
miraculis.

Amor pa-
tientis.

Tota igne-
sus.

Solus radios
vincit
splendore.

Placidus de
Todos San-
tos.

Episcopus
diversa-
rum Sedi-
um.

Legatus
Phil. III.
ad sum-
mum Pont.

Immacu-
late Con-
cepti. Asser-
tor.

est sacrum corpus ejus, loco quo decessit, eor verò Claram Vallem delatum est, his tantum *Argenti* imo *Auri* præstantissimi thesaurum illis haud immetito invidentibus. Positum non unum viro tanto Epitaphium, quæ subijcienda censuimus.

EPITAPHIA S. M. DIONYSIJ ABBATIS
CLAREVALLENSIS.
CHRONOSTICON.

Epitaphium.

Æthera Mens superat l' Argentier,
a Vrea CorpVs
Sors tenet, & CLara Cor sbl Vallis
habet.

Aliud Epitaphium.

Ortum Treca, gradum Sorbona & Clara
tiaram
Vallis, at exequias Aurea, & Altra
DEUS.

Diversa
Epitaphia.

Aliud Epitaphium Anagrammaticum.

DIONYSIUS L' ARGENTIER
Anagramma.

ALES DEI JNGREDITUR SYON.
Raptus amore DEI, sanctam Dionysius
ALES

JNGEDITUR terram corpore, mente
SYON.

Ejus laudes eleganti stylo profertur R. P. Laurentius de la Roche oratione funebri Luxemburgi impressa anno 1624. apud Hubertum Reuland, è miraculis aliqua ab Henriquezio recensentur prolixè, nimirum Religiosi à quartana, alterius incurabili stomachi infirmitate, aliorum Apostemate gravi, venæ dissectione, &c. gravissimis periculis prodigiôsè liberatorum &c. *Ex Chrysof. Henriq. Ang. Manrique, &c.*

Evolat & alius mirabili splendore è terris animus hoc ipso anno sexto

Franciscus
à S. Maria.

Nonas Martij Venerabilis P. Francisci à S. Maria Magdalena, Fuliensium nostrorum in Gallia Provincialis. Hic Gallus natione, cum jam ætate maturus & sacris initiatus Ordinibus esset, Regulamque S. P. N. Benedicti professus, tanta virtute enituit, ut per viginti quinque & amplius annos Prioris & Provincialis munere fungi cogeretur, in quo rigorem cum mansuetudine, justitiam cum misericordia jungens, disciplinam Congregationis mirificè promovit, & æternum meruit. Licet autem adversa valetudine perpe-

Provincia-
lis.

tuo premeretur, de rigore tamen semel suscepto nihil remisit, & inedia potius, quàm alio quocunque remedio morbos profligavit. Primus & ultimus semper in Choro fuit; post Matutinas in templo contemplationi vacans, asperrimo etiam in frigore, ad usque Primam Canonicam persistit. Ita parcus in risu, uti sobrius in victu, Philosophi Christiani imaginem ipsius in se omnibus redhibuit. Ab omnibus autem Passionibus humanis liberimus, hospitalitatis insuper charitate mirè enituit. Horam denique mortis suæ Spiritu Prophetico prædicens, cum magna sanctitatis opinione Tolosæ decessit. *Hugo Menard. Carolus à S. Maria, Chrysof. Henr. Phil. Malaballa.*

Ejus Virtus.

In Hispanijs Congregationis nostræ Montis Sion, eximia celebrantur novo fervore merita, dum felicissimi ejusdem Alcætæ non literas solummodo & eruditionem diversissimis locis & universitatibus longè latèque promovent, Philosophiam & Theologiam summa cum laude & utilitatè profitentes, sed & ad Infidelium Conversionem, in diversas & remotissimas missi Regiones, gravissimis generosissimo animo terra marique perfuncti periculis indurati calamitatibus, nihil reformidantes laboris & incommodi, innumerabilem pene mortali-um multitudinem ex Inferi eripientes faucibus gremio Romanæ Ecclesiæ adducunt, de quorum sanctissimo Vitæ Instituto, & præter sanctissimam Regulam nostram constitutionibus, legendus *Henriquezius lib. 2, d. 15.*

Apostolici
Laboris
fructus.

IESU CHRISTI ANNU S. M. DC. XXV.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLV.

Hoc anno Christi M. DC. XXV. Panhormitani, cognita & celebrata admirabili Archiparentis nostri BENEDICTI in avertenda pestilenti lue, alijsque cum terræ motibus, tum propulsandis hostibus, gratia: solemnissima cooptatione suæ Urbis Patronum delegere. *Ex communicatis à R. P. D. Mauro Marchesio.*

S. P. N.
Adoptivum
Tutelarum
Panhormi-
tanorum.

Innumera multitudo eorum, quos ex Ordine hoc ipso tempore, insigni vitæ innocentia & doctrina atque eruditione mirandos orbi proponere & æternis sæculis commendare oportet,